

ਆਪ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਤ੍ਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਸੀਮਾਂ ਤੱਕ ਸਫਲ ਰਹੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਸਤਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸੰਨਸਾਰਿਕ ਸਤਰ ਉੱਤੇ ਵੀ

(Dr. Michael H. Hart, The 100, New York 1978)

ਇਹ ਟਿਪਣੀ ਇਕ ਇਸਾਈ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ, The 100, (ਇਕ ਸੌ) ਵਿਚ ਮਾਨਵ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੌ ੧੦੦ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹਾਨ ਵਿਭੂਤਿਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਏਸੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਨੂਯਾਈ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਨ ਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਕੌਣ ਹੈ ?

“ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਹੈ”

ਇਹ ਐਸੇ ਇੰਸਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ੨੩ ਸਾਲ ਦੀ ਅੱਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਅਰਬ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰਾਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਰਾਓ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ।

ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਸੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਣਾ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਾਕਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੰਡੀਜ਼ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਅਤੇ ਯੋਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਪਾਇਆ। (ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰਾਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਰਾਓ ਪਾਰਤ)

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ੨੦ ਅਪ੍ਰੈਲ ੫੭੧ ਈ० ਵਿਚ ਅਰਬ ਦੇ ਮੱਕਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਨੇਮਾਨੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਜਨਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਆਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੰਤਿਕਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਛੇ ੬. ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਵੀ ਚਲ ਬਸੀ ਅਤੇ ਅੱਠ ੮. ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਦਾ ਸਾਇਆ ਵੀ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਠ ਗਿਆ।

ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਛ ਲਿਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ, ਸਦਾਚਾਰੀ, ਇਕਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੂਧ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸੀ। ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸੱਤਿਆ ਵਾਦੀ, ਅਤੇ, ਅਮਾਨਤਦਾਰ, ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਦੇ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਆਪ ਦੀ ਜੀਵਣੀ ਬਾਲ ਅਵੱਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਯੋਵਨ ਅਵੱਸਥਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਗ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਉਜਵੱਲ ਸੀ। ਚਾਲੀਸ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਉੱਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਬਰੀਲ ਅਮੀਨ ਦੇ (ਮਾਧਿਅਮ) ਨਾਲ ਕੁਰਆਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਵਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਰਿਆ। ਆਪਣੀ ਜਾਤੀਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

„ਏ ਲੋਕੋ! ਇਕ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ, ਸਫਲ ਹੋਜਾਵੇ ਗੇ, ਜਾਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕਾਬਾ ਵਿੱਚ ੩੬੦ ਮੂਰਤਿਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਗਏ.. ਗਾਲਿਆਂ ਦਿੰਦੇ, ਪੱਥਰ ਮਾਰਦੇ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਾਟੇ ਬਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਬੱਲਕਿ ਲੱਗਾਤਾਰ, ੧੩ ਸਾਲ ਤਕ ਭਿਆਨਕ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲਿਆ, ਮਦੀਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਣ ਲਈ ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿਚ ਕਮੀ ਨਾ ਆਈ। ਅੱਠ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਲੜਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਬ ਕੱਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਕਿ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਆਪਣਾ ਸਮਰਾਟ ਬਣਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਧੰਨ ਦੇ ਢੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੂਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਖਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਬੁਲਾਉਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣ।

ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਵੀ ਆਇਆ ਕਿ ਅੱਜ ਆਪ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਮੱਕਾ ਉੱਤੇ ਵਿਜੈ (ਜੀਤ) ਪਾਚੁਕੇ ਸੀ, ਹਰ ਇਕ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਪ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਗਰ ਆਪ ਚਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਇਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕੇ ਮੱਕਾ ਜੀਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪ ਦੇ ਅਨੂਯਾਇਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਹੱਜ ਦੇ ਅਵਸਰ ਮੇਕੇ ਉੱਤੇ ਦੋਫ਼ ਲੱਖ ਹੋ ਗਈ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਿ ਸੀ ?

ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ

ਗੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਲਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ (ਜੀਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ, ਆਪਣੀ ਬਿਨਾ ਸਵਾਰਥ, ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਸੀ। (ਜਗਤ ਮਹਾਂਰਸ਼ੀ ਪਾਟਕ)

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੀਆਂ ਚਮਤਕਾਰੀਆਂ

ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਉਲਝਣੇ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਮਤਕਾਰੀਆਂ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਭਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਮਤਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕਿੰਤੂ ਮੁਹੰਮਦ, ਸੌ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਭ ਜਗਹਾ ਤੋਂ ਅਲਗ ਹਨ। ਜਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਛ੦. ਚਮਤਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਵਲੋਚਣ ਕਰੋ

- (੧) ਮੱਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਣੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਉੱਤੇ ਚੰਨ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕਡੇ ਹੋ ਗਿਏ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਆਧੀ ਅਧੂਨੀਕ ਵਿਗਿਆ ਨੇ ਵਿ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ (ਕੁਰਆਨ) ਮਾਨਵ ਰਚਿਤ ਹੈ ? ਪਾਟ ੧੬
- (੨) ਹੁਦੈਬਿਆ ਦੀ ਸੰਧੀ ਦੇ ਵਾਕਿਆ ਤੇ ਉਂਗਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ੧੪੦੦ ਵਿਅਕਤਿਆਂ ਨੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ।
- (੩) ਆਪ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡਾ ਚਮਤਕਾਰ ਪਵੀਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰਆਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਏਸਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪੜ੍ਹਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਲਿਖਣਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਸੀ ਅਦਭੂਤ ਵਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਯਾ ਹੈ ਜੋ ਚੁਨੇਤੀ ਵੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਸਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਇਕ ਸੂਰਾ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇ (ਸੂਰਾ ਬਕਰਾ ੨੩) ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਤਹਾਸ ਸਾਕਸ਼ੀ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਬ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੁਬਾਰਕ ਤੇ ਮਾਨ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਟੁਕਡਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਕਰ ਸਕੇ

ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰਆਨ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਚੁਨੇਤੀ ਬਣੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਓ! ਤੇ ਭਰਵੇ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਚਮਤਕਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ? ਜਾਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ?

ਅਗਰ ਉਹ ਏਸਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਮ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਜੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣੇ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਾਂਤਮਾ ਬੁਧ ਨੂੰ ਸੇਵਏਮ ਪੂਜਿਏ ਬੰਣਾ ਲਿਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਈਸਾ ਅ੦ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੋਟਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਉਹ ਏਸੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਕਦੀ ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਏਸਾ ਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪ ਸੱਚਾ (ਸੰਦੇਸ਼) ਪੈਗਾਮ ਲੈਕੇ ਆਇਏ ਸੀ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਾਨਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ:

“ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਨਵ ਮਾਤ੍ਰ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਹਾ”

ਅੱਜ ਅਗਰ ਕੋਈ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਏ ਗਾ।

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਅਤੇ ਦੁਸਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਭਵਿਸ਼ਵਾਈ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਮਹਾਂਤਮਾਂ ਬੁੱਧ ਦੀ ਭਵਿਸ਼ਵਾਈ: ਮਹਾਂਤਮਾਂ ਬੁੱਧ ਨੇ ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਆਪਣੇ ਚੇਲਾ ਨੰਦਾ ਨੂੰ ਕੰਨ ਵਿੱਚ “ਮੈਤ੍ਰੇਯ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁੱਧ ਦੇ ਆਣ ਦੀ ਸੂਚਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਮੁਹੰਮਦ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਨਰਾਸ਼ੰਸ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ: ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਨਰਾਸ਼ੰਸ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ੩੧ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿੱਚ “ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦਾ ਵਰਨਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਰਾਸ਼ੰਸ ਸ਼ਬਦ “ਨਰ” ਅਤੇ “ਆਸ਼ੰਸ” ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਮਿਲਕੇ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਨਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਆਦਮੀ” ਅਤੇ ਆਸ਼ੰਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ”

ਅਰਥਾਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਵਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ, ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ, “ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ ਆਦਮੀ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਮੁਹੰਮਦ” ਅਤੇ “ਅਹਮਦ” ਦਾ ਉਲੇਖ

* ਭਵਿਸ਼ੇ ਪੁਰਾਣ (੩੨੩) ੫/੮ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਇਕ ਦੁਸਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਚਾਰਿਆ ਆਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ “ਮੁਹੰਮਦ” ਹੋਵੇ ਗਾ। ਉਹ ਰੇਗਿਸਥਾਨੀ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਗੇ”

*** ਅਤੇ ਯਜੁਰਵੇਦ (੧੮) ੩੧) ਵਿੱਚ ਹੈ।**

ਵੇਦਾਹਮੇਤ ਪੂਰਸ਼ ਮਹਾਨਤਮਾਦਿਤਤਯਵਰਣ ਤਮੱਸਾ: ਪ੍ਰਸਤਾਵਅਨਾਯ ਵੇਦ “ਅਹਮਦ” ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਮਾਨਿ ਹੋਨੇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਲੋਕ (ਜੰਨਤ) ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ (ਅਤਰਿਕਤ) ਅਲਾਵਾ ਸਫਲਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ।

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ

ਅੱਵਲ ਨਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੇਇਮ ਨਬੀ ਰਸੂਲ। ਤੀਜਾ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹ ਨਾਨਕਾ ਦਰਗਹਿ ਪਵੇ ਕਬੂਲ। ਕੇਤੇ ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦੀ ਡਿਠੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲ। ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਦੀ ਗਈ ਸਬ ਭੂਲ। 'ਹਮਦ ਸਨਾਈ ਰਬ ਨੋ ਵਾਹਿਦ ਲਾ ਸਰੀਕ ॥ ਅਵਤਾਰਾਂ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਇਕ ਸਕਿਆ ਨ ਕਰ ਤਹਕੀਕ ॥ ਲੱਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਲਮਾ ਕਾਨ ਹੈਵਾਨ ਨਬਾਤ ॥ ਵਾਹਿਦ ਲਾ ਸਰੀਕ ਹੈ ਨਿਤ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਹਿ ਜਾਪ ॥ ਵਾਹਿਦ ਲਾ ਸਰੀਕ ਹੈ ਇਕ ਕਾਦਰ ਪਾਕ ਅਲਾਹਿ ॥ ਕੁਦਰਤ ਲੱਖ ਰਸੂਲ ਹੈਨ ਸਦ ਦਰਗਾਹ ਪਾਨ ਨਾ ਰਾਹ ॥ ਕੱਲਾ ਇਕ ਖੁਦਾਈ ਹੈ ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਰਸੂਲ ॥ ਜੀਵਨ ਨੀਅਤ ਰਾਸ ਕਰ ਦਰਗਾਹ ਪਵਹਿ ਕਬੂਲ ॥ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਏਕੇ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦੇਇਮ ਹੋਯਾ ਨਾ ਹੋਇਗਾ ਜੇ ਹੋਯਾ ਬੀਆ ਫਨਾਹਿ ॥ ਮੁਫਤੀ ਕੋਈ ਨ ਰਬ ਦਾ ਜੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਪਾਸ ਕਿਤਾਬ ॥ ਯਾਰ ਨ ਕੋਈ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਆਲ ਜਵਾਬ ॥ ਵਾਹਿਦ ਲਾ ਸਰੀਕ ਹੈ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਆਪ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕਿਤਾਬ ਨੋ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਿਸਾਬ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ ਮਿਲਾਇੰਦਾ ਦੇਹਿ ਸਜਾਈ ਆਪ ॥ ਇਕੋ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਾਇ ਨ ਬਾਪ ॥ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸਾਦ-ਸਲਾਹਤ ਮੁਹੰਮਦੀ ਮੁਖਹੀ ਆਖੋਂਤ-ਖਾਸਾ ਬੰਦਾ ਸਜਯਾ ਸਰ ਮਿਤਰਾਂ ਹੋਮਤ। ਅਰਥਾਤ ਰਸੂਲ ਸੌਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਚਲੈ ਜਾਓ ਆਪ ਖੁਦਾ ਦੇ ਖਾਸ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਬਿਯਾਂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਹਨ ।

ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਸੇਈ ਛੋਟੇ ਨਾਨਕਾ ਹਜ਼ਰਤ ਜਹਾਂ ਪਨਹਾਂ । ਉਹੀ ਲੋਕ ਸਫ਼ਲ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਹੁਜੂਰ ਸੌਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਗੀ ਬਸ਼ਰ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਪਾਕੀਜਾ ਇਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅੱਠ ਪੇਹਰ ਭੋਂਦਾ ਫਿਰੇ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੇ ਸੇਲ-ਦੋਜ਼ਖ ਪੌਂਦਾ ਕਿਓਂ ਰੇਹੇ ਜਾਂ ਚਿਤ ਹੋਏ ਰਸੂਲ । ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੰਨਾ 0320 ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਵਲੇ ਆਖੀਆ, ਮੀਮ ਮੁਹੰਮਦ ਮੰਨ ਤੋਂ ਮੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚਾਰ-ਮੰਨ ਖੁਦਾਏ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਈ ਦਰਬਾਰ-ਲੇ ਪੇਗੰਬਰੀ ਆਯਾ ਇਸ ਦੁਨਯਾਮਾਹੈ, ਨਾਂ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਹੋ ਆ ਬੇਪਰ ਵਾਹੈ। ਯਾਨੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਅਤੇ ਚਾਰੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਤੇ ਇਮਾਨ ਲਾਓ

ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਉਲੇਖ

ਕਲਕੀ ਪੁਰਾਣ (੨\੧੫) ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਦੇ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਵੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

“ਜਿਸ ਦੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਕੱਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਮਧੁਮਾਸ ਦੇ ਸ਼ੰਮਭਲ ਪਕਸ਼ ਅਤੇ ਰਬੀ ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦੀ ੧੨ ਵੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਗਾ” । ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ੧੨ ਰਬੀਓਲ ਅਵਲ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਰਬੀਓਲ ਅਵਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਧੁਮਾਸ ਦੇ ਹਰਸ਼ੋਲਾਸ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।

ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਉਲੇਖ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਦ-ਭਗਵਦ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣ (੧੨\੨\੧੮)

ਵਿੱਚ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਜਨਮਭੂਮੀ “ਸ਼ੰਮਭਲ” ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਸ਼ੰਮਭਲ” ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ “ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ” ਅਤੇ ਮੱਕਾ ਜਿਥੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਪੈਦਾ ਹੋਇਏ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ “ਦਾਵੂਲ ਅਮਨ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਘਰ” ਹੈ। “ਵਿਸ਼ਣੁਯਸ਼” ਕਲਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ “ਅਬਦੁੱਲਾਹ” ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਅਰਥ “ਵਿਸ਼ਣੁਯਸ਼” ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ “ਅਬਦੁੱਲਾਹ” ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਵਿਸ਼ਣੁ” ਯਾਨੀ “ਅੱਲਾਹ” ਅਤੇ “ਯਸ਼” ਯਾਨੀ “ਬੰਦਾ” ਅਰਥਾਤ “ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਬੰਦਾ” (ਅਬਦੁੱਲਾਹ)।

ਉਸੀਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਕੀ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ “ਸੋਮਤੀ” (ਸੋਮਵਤੀ) ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਮੰਨਨਸ਼ੀਲ ਸਵਭਾਵ ਵਾਲੀ” ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ “ਆਮਨਾ” ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੀ”।

ਡਾ॰ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਪਾਧਿਆਏ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ, ਵਿੱਚ ਕਲਕੀ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਇੰਤਜਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਨ ਉਹ ਆ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਹਨ।

ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਸਭ ਦੇ ਲਈ

(੧) ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਨੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਾਨਵ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੱਲਿਆਣ ਹੈ ਕਿਓਂ ਕਿ ਆਪ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਹਨ ਆਪ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸੀ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ (ਪੈਗੰਬਰ) ਦੇ ਆਨੇ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਆਨ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਸੰਪੂਰਣ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਦਿਯਾਲੂਤਾ” (ਸੁਰਾ, ੨੧ ਆਯਤ, ੧੦੭)

ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ-ਸਪਸ਼ਟਿਕਰਣ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਤਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇੰਸਾਨ ਬਰਾਬਰ ਸੰਨ। ਪੰਨਵਾਨ, ਗਰੀਬ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਗੋਰੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਅੰਗ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦ ਭਾਵ ਅਤੇ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ।

(੨) ਆਪਣੇ ਮਾਤ੍ਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੰਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ।

(੩) ਆਪ ਨੇ ਏਸਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਣ ਹੈ, ਆਪ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਂ ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਅਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਹਰ ਇਕ ਸਤਰ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ ।

(੪) ਮੁਹੰਮਦ ਸੌ ਨੇ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹਰ ਯੂਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੂਰਣ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

2

بنجابی

هل تعرف هذا الرجل العظيم؟

ਕਿ ਆਪ ਇਸ
ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼
ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ?

Ipc

لجنه التعريف بالاسلام

ISIAM PRESENTATION COMMITTEE

جمعية النجاة الخيرية